

Landbrugsministeriet til at sørge for, at der i rette Tid var blevet fremsat et saadant Lovforslag, hvorved man ogsaa havde undgaaet de Anker, der i Aar rettes mod Kapitelstaksten. Nu er det jo saaledes, saa vidt jeg forstaa Lovforslaget, at vi i det mindste i 4 Aar er afskaarne baade fra at faa Meterlovens Bestemmelser opfyldt, faa Afgifterne omsat efter Meter-systemet og fra at faa en anden Ansættelsesmaade, idet det dog maa være en Forudsætning for dette Lovforslag, at det skal gælde i det mindste i de 4 Aar, som der skal tages Hensyn til ved Beregningen. Vi kan altsaa hverken foretage de Forandringer, som man mente skulde være Forbedringer, eller overføre Kapitelstaksterne i Metersystemet.

I Betænkningen fra Folketinget staar der blandt andet, at man ønsker at faa Lovforslaget oversendt til Landstinget „med størst mulig Vægt“. Jeg maa indrømme, at jeg kan ikke se, at dette Lovforslag er blevet ført op til Landstinget med nogen særlig stor Vægt. Denne Vægt skulde da bestaa i, at ca. 50 Medlemmer af Folketinget var fraværende —, at det Medlem, der talte fra radikal Side, udtalte, at han vilde langt have foretrukket Ministeriets Affattelse, og tillige bemærkede, at andre havde været i Tvivl om Berettigelsen af at lade de foreslaaede Regler gælde for 1914 —, at dernæst af de Medlemmer, der talte for Venstre, det ene udelukkende talte om Tiendeydelsen, medens to Medlemmer, og det var de eneste to, der talte ved Lovforslagets tredie Behandling, motiverede deres Afstemning imod Lovforslaget med, at de ikke følte sig overbevist om, at der foreligger en saadan Tilstand, at den retfærdiggør at give en Lov tilbagevirkende Kraft og derved gribe ind i bestaaende kontraktretlige Forhold af forskellig Art —, og at endelig et socialdemokratisk Medlem udtalte, at han og hans Partifæller havde haft store Betæneligheder ved at underskrive Betænkningen, og Højres Medlem af Udvalget fralagde sig Ansvaret eller rettere sagt lagde Ansvaret over paa Regeringen. Det sidste Standpunkt maa jeg sige er mig uforstaaeligt, for har man virkelig den Mening, at Lovforslaget er urigtigt, maa man undlade at stemme for det; man kan ikke godt stemme for et urigtigt Lovforslag, fordi man lægger Ansvaret over paa Ministeren. Ministeren endelig udtalte, at han langt havde foretrukket det oprindelige Lovforslag. Det er altsaa den „Vægt“, hvormed Loven kommer op til Landstinget. Det vil med

andre Ord sige, at der er ikke en eneste i Folketinget, som har anbefalet det foreliggende Lovforslag. De har alle haft enten den ene eller den anden Tvivl.

Jeg vil saa gerne sige et Par Ord om Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag. Jeg maa paa egne og mit Partis Vegne i hvert Tilfælde modsætte mig, at § 1 og § 2 skulde blive til Lov; men skulde det virkelig ske, maa jeg i hvert Fald meget tilraade, at der sker adskillige Ændringer i disse to Paragraffer. Den højtærede Landbrugsminister har jo allerede anført to Ændringer, der skulde ske i § 1; men jeg vil yderligere henstille, at hele denne § 1 bliver lavet om, hvis den virkelig skal blive til Lov. Jeg synes ikke, man kan sige, at Kapitelstaksten fastsættes af „de samme Myndigheder“ som hidtil. Hvem er „de samme Myndigheder“? Er der mange af dette Tings Medlemmer, der egentlig ved, hvor man skal søge Oplysning om, hvem „de samme Myndigheder“ er? Man skal gaa helt tilbage til 1699 for at finde Oplysning derom. Det var rimeligt at faa at vide, hvad det er for Myndigheder. Saa staar der: „Naar vedkommende Myndigheder har modtaget de sædvanlige Indberetninger.“ Hvad er det for „sædvanlige Indberetninger“? Det skal man søge oplyst i en Bestemmelse fra 1822. Det var naturligt, om der i Lovforslaget stod, hvad det var for Myndigheder, og hvad det var for Indberetninger; saa at man ikke de fleste Steder er i Tvivl om, hvad Meningen er. Med Hensyn til Lovforslagets § 4 mener jeg ogsaa, at det er nødvendigt, som det er berørt af forskellige Talere, at det bliver gjort klart, om de Tiendenydere, der har faaet deres Afgift afløst den 1. Januar 1915, falder ind under Lovforslaget, hvad jeg absolut ikke mener, de gør. Det vil saaledes ses, at der, hvis Lovforslaget overhovedet skal føres ud i Livet, bør ske forskellige Ændringer i det; den højtærede Minister har jo ogsaa anført en Ændring til i § 2. Men jeg skal altsaa slutte med at sige med Hensyn til §§ 1 og 2 baade paa egne og paa mit Partis Vegne, at vi ikke kan gaa med til disse Paragraffer, da de efter vor Mening betyder et Indgreb i Afgiftsnydernes ved Grundloven beskyttede Ejendomsret. De griber tillige ind i rent private, i Overensstemmelse med den gældende Ret stiftede Kontraktforhold og er i allerhøjeste Grad uretfærdige. De vil medføre en Mængde Processer. Derfor kan vi for vort Vedkommende ikke være med til at vedtage disse Paragraffer. Man maa dog først